

Dobrovolník v neziskové organizaci Život 90, z.ú.,

Kristýna Rajtová

Oponentský posudek: Alena Košák Felcmanová

Bakalářská práce se zabývá tématem dobrovolnictví v organizaci Život 90, z.ú.. Autorka sama je dobrovolnicí v organizaci Život 90 a je vidět, tuto skutečnost také v práci reflektuje. Z práce je vidět, že ji tato činnost motivovala k tomu, fenoménem dobrovolnictví s cílovou skupinou seniorů prozkoumat také teoreticky a empiricky, což je vzhledem k potencionálnímu rozvoji tohoto odvětví potřebné. Autorka tak hledá „návod, jak mít spokojené dobrovolníky.“ (s.9.) Konkrétně tedy je „Cílem empirické části je zjistit, zda se dobrovolníkům v neziskové organizaci Život 90 dostává dostatečné podpory ze strany organizace – podpory ve formě vzdělávání, odměňování a případné pomoci v nepříznivých situacích. Další výzkumnou otázkou je, co konkrétně si dobrovolníci myslí, že je zapotřebí k tomu, aby byl dobrovolník spokojený v dané organizaci.“ s. 24, 25

Teoretický rámec

Autorka v textu pracuje s odbornou literaturou, jak českou, tak zahraniční. V práci se autorka snaží pokrýt různé úhly pohledu na aktivitu dobrovolníka, které také práci dávají práci přehlednou strukturu

- dobrovolník sám o sobě,
- dobrovolník a organizace,
- dobrovolník s dalšími dobrovolníky
- a dobrovolník s klientem.

Tu se pak autorka snaží držet jak v teoretické, tak empirické části, což velmi oceňuji. Zároveň to vytváří přehled o tom, jak různě lze fenomén dobrovolnictví zkoumat. Doporučovala bych, aby ještě autorka vysvětlila, proč se v jednotlivých oblastech rozhodla popsat zrovna vybrané koncepty a ne jiné – například proč motivaci, motiv a ne identitu, apod. Místy tak není zřejmá logika textu. Jinak se autorce podařilo obsahově udělat úvodní přehled k tématu, tak jak to rozsah práce umožňuje.

Empirická část

Autorka metodologický postup popisuje jasně a přehledně za použití literatury – jedná se o kvalitativní výzkum na základě polostrukturovaných rozhovorů. Nicméně při analýze se místy zdá, že spíše autorka ověřovala nějaké hypotézy z četby, nebo své vlastní. (Dobrovolnictví se věnují více ženy než muži s.31). Také v analytické části při popisu výsledků místy zaměňuje kvalitativní a kvantitativní strategie výzkumu, což mohou být spíše nešťastné formulace. To se objevuje, když se místo snaží o zobecňování výsledků (např. dobrovolnictví žen a mužů (kap. 2.3.).

Autorka také k hodnocení výpovědí respondentů k tématu spokojenosti s komunikací, použila stupnici (s. 32). Z předchozího textu není zřejmé, co touto stupnicí autorka přesně sledovala.

Naopak se zdá, že v práci použila svoje zúčastněné pozorování, to ale jako metodu sběru dat nereflektuje.

Samotný výzkum autorka provedla prostřednictvím 11 polostrukturovaných rozhovorů. Z výpovědí je vidět, že se jí téma dobrovolnictví v Životě 90 podařilo zkoumat skutečně z různých perspektiv a jít v rozhovorech do hloubky.

Výsledky své analýzy autorka opět člení do stejných 4 tematických oblastí jako teoretickou část, ale analýza by zasloužila větší vysvětlení a propojená s představenými teoretickým koncepty.

Autorka v analytické části také přichází s novými koncepty (např. již zmíněné dobrovolnictví žen a mužů), což je místy nepřehledné.

Závěry

V závěrech autora reaguje na cíle práce, které svým způsobem v průběhu práce pokrývá. Pozitivně hodnotí také podporu dobrovolníků v Životě 90 a formuluje také další doporučení podpory dobrovolníků v oblasti většího síťování a širší nabídky dalšího vzdělávání.

Obecně bych autorce doporučovala celý text více provázat, aby se v něm mohl čtenář více orientovat a sledovat autorčiny myšlenky. Lépe by pak vynikla také zjištění výzkumu. Je totiž zřejmé že se tématu intenzivně věnovala. Dále bych v tomto typu textu doporučila volit místy jiný tón ve formulacích, vyhnout se proklamacím, jako např. „každý z nás dokáže definovat dobrovolníka“ str. 9. Když jde o definování stěžejního konceptu práce.

Slabou stránkou práce jsou citace, které jsou nejednotné, nepřesné a často chybí údaje o konkrétní stránce, nebo rozsahu stran, ze kterých autorka čerpala. Místy se zdá, že autorka jako zdroj využívá vlastní zkušenost kap. 1.2.3., ale toto nereflektuje a neuvádí jako zdroj. Například určitě ne ve všech NNO, kde jsou dobrovolníci je pohovor s psychologem – toto autorka nijak nereflektuje, bylo by dobré, toto uvést na pravou míru. Seznam literatury není řazen abecedně a záznamy nejsou všechny kompletní.

Hodnocení navrhuji mezi velmi dobře a dobře.

Otázky

- Jaké stupnice hodnocení autorka v rozhovorech využívala a co jí to přineslo? Jaké jsou výhody a nevýhody podobného postupu?
- Jaké části textu jsou autorčina pozorování?
- Je něco, co autorku na odpovědích respondentů překvapilo, co jako jejich kolegyně nepředpokládala?

V Praze dne, 30. 8. 2022

Alena Košák Felcmanová